

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

De mens als schepping

- “En **God schiep de mens naar Zijn beeld...**” (Genesis 1:27a) ¹
- “Weet dat de **HEERE God is; Hij heeft ons gemaakt...**” (Psalm 100:3a)
- “U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want **U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.**” (Openbaring 4:11)

2

De dwaasheid van ongeloof

Wij moeten ons nooit laten beïnvloeden door degenen die tegen het Evangelie inbrengen dat het de oorzaak is van strijd en verdeeldheid op aarde. Zij, die zo redeneren, geven alleen maar blijk van de grofste onwetendheid. **Niet het Evangelie treft zo'n verwijt, maar wel het verdorven mensenhart.** De schuld ligt nooit bij God, maar wel bij de zonden-zieke natuur van Adams (na)geslacht.

Zolang mensen zich niet willen bekeren en niet willen geloven, waar anderen dat wel doen, is er onvermijdelijk “*verdeeldheid*”. Als men zich daarover verwondert, heeft men het toppunt van dwaasheid en onkunde bereikt. Het bestaan van die verdeeldheid is juist één van de bewijzen van de betrouwbare vooruitziendheid van Christus' profetisch Woord, en van de dwaasheid van de egoïstische mens, en van de waarheid van het

¹ Alle Bijbelteksten zijn **door mij** vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

christelijk geloof. Jezus heeft gezegd:

- **“Denkt u dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde? Nee, zeg Ik u, maar eerder (sv: veeleer) verdeeldheid.”** (Lukas 12:51)

Geen zaak van het verstand

3 De Bijbel leert dat de mens bestaat door de scheppende kracht van God. En deze lering is veel meer dan een verklaring over de oorsprong van ons bestaan. Ja, het is zelfs meer dan een antwoord op de zo dikwijls gestelde vraag waar de mens vandaan komt. Deze vraag heeft de eeuwen door de mens beziggehouden, en het is logisch dat de mens zijn afkomst zoekt te weten. Ons is immers het vermogen gegeven om te denken; ook over ons eigen bestaan, over het mysterie (= de verborgenheid) van het “leven”, over zin en doel ervan. Zo is het ook begrijpelijk dat als de vraag naar het “vanwaar”, het “waarom” en het “waartoe” opkomt, een allesbevredigend antwoord verwacht wordt. Maar, laten wij dit goed begrijpen: **het is geen zaak van het verstand**. Als dat zo was, dan konden wij het doen met een redelijke verklaring. Geen mens kan zijn “denken” losmaken van zijn “wezen”. Niemand zal kunnen weerspreken dat in de diepte van ons leven, in het woelige, onrustige hart, gedachten opborrelen die meer dan theoretische antwoorden zoeken. Onze denkende geest kan alleen maar **rust vinden in het geloven**. In het geloven dat ons bestaan haar oorsprong vindt

in **het machtige scheppingswerk van de eeuwige God, Die het leven heeft in Zichzelf.** Dit is één van Zijn attributen. Amen.

Het “geloof” van de ongelovige

4 Daar is géén andere “verklaring” – het is daarom ook niet mogelijk om langs een andere weg rust te vinden. De “evolutieleer” kan alleen maar opkomen bij de mens die van-huis-uit weigert God te erkennen als “de oorsprong” van alle dingen. Zo velen als Darwin zijn toegedaan, en zijn “evolutieleer” hebben aanvaard, zijn allemaal beland in **het zondig moeras van ongelof** en het drijfzand van ongehoorzaamheid. Rust is een persoonlijke zaak en rust buiten een persoonlijk **God, als onze Maker**, wordt niet gevonden.

Ongezonde geestelijke naturen menen dat God en Zijn openbaring – en ook het zo redelijke Bijbelse scheppingsverhaal – niet kan worden geloofd. Het is gebruikelijk dat wie de Bijbel niet aanvaardt, als “motief” opgeeft, dat dit niet meer nodig is, omdat de mens van de 20ste (en 21ste) eeuw alles “wetenschappelijk” kan verklaren. Maar vast staat, dat dit zeer zeker niet geldt voor de oorsprong van het leven. Nu is het merkwaardig dat de evolutieveronderstellingen heel veel “geloof” vragen, en dat men daar hoegenaamd geen moeite mee heeft – althans minder moeite dan met het geloven in God. Daar is nog een andere waarheid: een mens gelooft veel meer dan hij zelf gelooft! Waar-

op het neerkomt, is het volgende: geloof in God en geloof in datgene wat men in Gods plaats stelt, staan in wezen tegenover elkaar! Wie denkt er nu aan dat “ongeloof” ook een vorm van geloof is, maar dan geloof in de verkeerde richting! Hier passen echter Jezus’ woorden:

- *“Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, maar **u neemt Mij niet aan**. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen.”* (Johannes 5:43)

Wat wil dit nu precies zeggen?

Geloof en schepping

Wij leren hieruit dat “ongeloof” ten opzichte van Hem **Die in Gods Naam optrad** en Die nota bene door God de Vader gelegitimeerd was (zie Johannes 6:27) plaats maakt voor geloof in iemand die slechts in zijn eigen naam kan optreden, zonder de bijbehorende “geloofsbrieven”:

- *“Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven, dat **de Zoon des mensen** u geven zal; want **Hem heeft God de Vader verzegeld.**”* (Joh. 6:27)

Men onderschatte de ernst hiervan niet, want dit begint al bij het al of niet geloven in de Schepper en Zijn schepping.

Gode zij dank voor Zijn uitnemende wijsheid en genade, omdat Hij, dit voorziende, in het [11de hoofdstuk van de Hebreënbriev](#), aan de hand van vele voorbeelden uit het Oude Testament, open-

baar maakt wat geloven “is” en “vermag”. Het gevaar om “af te wijken van de levende God” **was** en **is** niet denkbeeldig. Het staat zo geschreven in Genesis 3 vers 12:

- *“Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten.”*

Maar wat geleerd moet worden, is **de vervulling van Gods beloften te verwachten** “in het geloof” want: “...de rechtvaardige zal uit het geloof leven...” (Hebreeën 10:38a)

Zo bestaat ook vandaag de dag de mogelijkheid zich te onttrekken, ofwel zich terug te trekken van het geloof en af te vallen!

Wat is nu het verschil?

Zich onttrekken voert onherroepelijk tot het verderf, terwijl **wel geloven** leidt tot behoud.

Wat in Hebreeën 11 vers 1 geschreven staat – *“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en **een bewijs van de zaken die men niet ziet**”* – is kenmerkend voor dat geloof: het houdt de zekerheid in zich van datgene wat “niet wordt gezien”.

En zó, en niet anders, hebben de Oudtestamentische vromen geleefd. **Halleluja!**

Merk dan op dat, alvorens op hen gewezen wordt, de schrijver, **geïnspireerd door Gods Geest**, eerst iets noemt dat aan alles voorafgaat, namelijk: “de schepping”. En dan gaat het al over “dingen die niet gezien worden”.

Zienlijke dingen uit onzienlijke

Door dat geloof verstaan ook wij heden-ten-dage dat de dingen die men ziet niet geworden zijn uit dingen die gezien worden:

- *“Door het geloof zien wij in dat de wereld tot stand gebracht is door het Woord van God, en wel zo dat de dingen die men ziet, niet ontstaan zijn uit wat zichtbaar is.”* (Hebreeën 11:3)

7 “De wereld is door het Woord van God toebereid.”

Glorie voor Hem, Schepper van het universum!

Kort en bondig: de waarneembare wereld is niet uit het waarneembare ontstaan! De Bijbel spreekt over het “verschijnen” van planten en dieren, maar niet over het “vanwaar en hoe”. Dat ligt immers in het scheppende Woord van God en dat behoort nu eenmaal niet tot de zichtbare dingen. Het is eenvoudig een zaak van **geloof in God, op grond van Zijn Woord** aan de mensheid, vervat in de Heilige Schrift. Daaruit kennen wij God als Schepper en Heer van de gehele wereld! Lof en ere zij Zijn Naam!

Wat zullen wij nog meer zeggen?

Onze meest elementaire kennis behoort dus al tot het terrein van “geloof”. In de loop der tijden zijn vele pogingen gedaan om het op de Schrift gefundeerde scheppingsgeloof te verbinden met vele en velerlei theorieën. Zij moeten als **gevaarlijk** worden gemeden. Dikwijls wordt beweerd dat geloof en wetenschap ieder op eigen terrein behoren te blijven, omdat de Bijbel geen Boek van weten-

schap zou zijn, maar van openbaring. Wie echter in de Bijbel leest van de mens Agur, moet tot een andere conclusie komen:

“De woorden van Agur” (lees [Spreuken 30:1-33](#)).

8 Velen willen nog wel plaats geven aan het allereerste begin van Gods scheppings-handelen, maar voor de rest is het dan ook afgelopen. Het kan niet worden geloochend dat, door **de funeste werking van het evolutionistisch denken**, de mens van deze moderne tijd God uit de wereld en, als het ware, uit het leven heeft weggedacht (weggeredeneerd). Dat de mens Hem daarmee heeft onteerd als Schepper van alle dingen, wordt nauwelijks beseft. Bovendien wordt ook de openbarende kracht van het Woord van God geloochend.

Verkrachting van het mens-zijn

Als de Bijbel de “heilsopenbaring van God” is, dan mag toch wel worden verwacht dat de mens die ook ernstig zal nemen. Wij bedoelen, dat vermeden moet worden dat het scheppingsverhaal beschouwd wordt als een blote kennisgeving over de schepping. **Het geloof in God als Schepper is fundamenteel nodig voor de verdere ontplooiing van ons geloof.** De mens bestaat uit kracht van schepping door de Almachtige God. Wanneer diezelfde mens de scheppingsdaad van God probeert te vervangen door welke redenering dan ook, zo verbreekt hij als mens de enige relatie die zijn leven zin geeft.

Wat wil dit zeggen in de praktijk van het geloofsleven?

Dat zoiets niet minder is dan een verkrachting van het “mens-zijn”. Want wat men ook denkt of wil of doet, **de mens blijft het door God geschapen wezen**. Niemand kan hieraan iets veranderen.

9 – Waarlijk, de mens die zich van God tracht “los te maken” – “zonder God in de wereld” (Efeze 2:12c) – is dan ook een tragische mislukking en is diep te beklagen!

Zo'n levenshouding is ingegeven door de aartsleugenaar en mensenmoordenaar van de beginne, satan. De verleiding welke tot de zondeval heeft geleid, is (goed beschouwd) een “complex van leugens”. In welk opzicht dan? Satan maakt eerst God tot een “leugenaar” – “u zult de dood **niet** sterven” (zie Genesis 3:4 ²) – vervolgens maakt hij Hem tot een despoot en tiran die bevreesd is voor concurrentie – “u zult **als** God zijn...” (zie Genesis 3:5 ³). Zo heeft de duivel de mens voorgespiegeld dat hij niet sterven zal, maar integendeel dan pas echt gaat leven als hij vrij van God is, om langs die weg dan “als God” te zijn, waardoor hij onafhankelijk en gelukkig zou worden.

² Genesis 3:4, “Toen zei de slang tot de vrouw: **Gijlieden zult de dood niet sterven;**”

³ Genesis 3:5, “Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en **gij zult als God wezen**, kennende het goed en het kwaad.”

Levensontplooiing

Er is heus niet veel nodig om vandaag de dag in onze wereld de fatale gevolgen van deze leugens te zien! **Zonde doet de mens het door God beoogde doel missen.** Geschapen-zijn vraagt God als Maker te kennen en te erkennen, om dan onder Zijn onmisbare en machtige zegen verder te komen in de ontplooiing van het ontvangen leven.

10 De Bijbel openbaart het glorieuze feit dat God de schepping van de mens eerst bij Zichzelf heeft overlegd – “God zei: **Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis**” (Genesis 1:26a) – om de mens vervolgens te scheppen naar Zijn volmaakt, Goddelijk beeld en gelijkenis, zodat de mens ook volmaakt kon zijn en zielsgelukkig.

De zondeval heeft gemaakt dat wij te arm zijn geworden in ons denken, en ons verstand is te duister om die wondervolle daad van God in woorden te kunnen weergeven. Daar is voorwaar geen andere denkwijze mogelijk, willen wij kunnen spreken van een “menswaardig” bestaan. Augustinus, de kerkvader, zei eenmaal: “Gij, o God, hebt ons geschapen, en **onrustig is ons hart in ons, tot dat het tot rust gekomen is in U.**”

Teruggebracht tot God

De verlossing in Christus is daarmee in overeenstemming. Glorie voor God! Door de volmaakte verzoening worden wij, zijn wij, **teruggebracht tot**

God de Vader. En het is heus geen toeval dat er in Psalm 100 geschreven staat:

- *“Dien de HEERE met blijdschap, kom voor Zijn aangezicht met vrolijk gezang. **Weet dat de HEERE God is; Hij heeft ons gemaakt** – (en niet wij) – Zijn volk en de schapen van Zijn wei-de.”* (Psalm 100:2-3)

11 Dit alles werkt Gods gezegende Geest in allen, die geloven in Gods volmaakt scheppingswerk en in **Zijn genade en waarheid, geopenbaard in het vleesgeworden Woord: Jezus.**

O, zoete Naam, vol van erbarmen. Amen.

CJH Theys

Uit: Tempelbode, juli 1982

Digitaal uitgewerkt door A. Klein